

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

27. listopadu 2012*

„Kasační opravný prostředek — Jazykový režim — Oznámení o otevřených výběrových řízeních na místa administrátorů a asistentů — Zveřejnění úplného znění ve třech úředních jazycích — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“

Ve věci C-566/10 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 2. prosince 2010,

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená J. Currалlem a J. Baquerem Cruzem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, avvocato, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

Litevská republika,

Řecká republika, zastoupená A. Samoni-Rantou, S. Vodina a G. Papagianni, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, A. Tizzano, M. Ilešič, A. Rosas (zpravodaj), G. Arestis a J. Malenovský, předsedové senátů, A. Borg Barthet, U. Löhmus, C. Toader, J.-J. Kasel, M. Safjan a D. Šváby, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. června 2012,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 21. června 2012,

* Jednací jazyk: italština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Italská republika domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2010, Itálie v. Komise (T-166/07 a T-285/07, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žaloby na neplatnost oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/94/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 5) v oblasti informací, komunikací a médií (Úř. věst. 2007, C 45 A, s. 3), EPSO/AST/37/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti komunikací a informací (Úř. věst. 2007, C 45 A, s. 15) a EPSO/AD/95/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 5) v oblasti informací (knihovna/dokumentace) (Úř. věst. 2007, C 103 A, s. 7) (dále jen společně „sporná oznámení o výběrových řízeních“).

Právní rámec

- 2 Články 1 až 6 nařízení Rady (EHS) č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, s. 1, dále jen „nařízení č. 1“), stanoví:

„Článek 1

Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyšština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalská, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

Článek 2

Texty zasílané orgánům členskými státy nebo osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků dle volby odesílatele. Odpověď se podává v témže jazyce.

Článek 3

Texty zasílané orgánem členskému státu nebo osobě podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jazyce tohoto členského státu.

Článek 4

Nařízení a jiné texty obecného dosahu se sepisují v úředních jazycích.

Článek 5

Úřední věstník Evropské unie vychází v úředních jazycích.

Článek 6

Orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy.“

- 3 Článek 1d, čl. 7 odst. 1 první pododstavec, články 24a, 27 a 28, čl. 29 odst. 1 a článek 45 služebního řádu úředníků Evropských společenství, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004 (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130, dále jen „služební řád úředníků“) uvádí:

„Článek 1d

„1. Při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických znaků, jazyka, náboženského vyznání nebo víry, politického nebo jiného názoru, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, původu, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

[...]

6. Při zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení těchto zásad odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky. Uvedenými cíli lze ospravedlnit zvláště zavedení povinné věkové hranice pro odchod do důchodu a minimální věkové hranice pro čerpání důchodu.

[...]

Článek 7

1. Orgán oprávněný ke jmenování přidělí prostřednictvím jmenování nebo přeložení, pouze v zájmu služby a bez ohledu na státní příslušnost, každého úředníka na pracovní místo v jeho funkční skupině, která odpovídá jeho platové třídě.

[...]

Článek 24a

Společenství umožňují další odborné vzdělávání úředníků, pokud je to slučitelné s řádným fungováním služby a v souladu s jejich vlastními zájmy.

Toto další vzdělávání se vezme v úvahu pro účely služebního postupu.

[...]

Článek 27

Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Společenství.

Žádné pracovní místo není vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.

[...]

Článek 28

Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že:

[...]

- f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Společenství a uspokojivou znalost dalšího jazyka Společenství v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností.

[...]

Článek 29

1. Orgán oprávněný ke jmenování před obsazením volného místa [...]

[...]

se řídí postupy pro výběrové řízení, které je založeno na kvalifikačních předpokladech nebo zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách zároveň. Postup při výběrovém řízení stanoví příloha III.

Tento postup se může rovněž dodržet i za účelem vytvoření rezervy pro budoucí přijímání pracovníků.

[...]

Článek 45

1. O povýšení rozhoduje s ohledem na čl. 6 odst. 2 orgán oprávněný ke jmenování. Provádí se jmenováním úředníka do nejbližší vyšší platové třídy ve funkční skupině, do které přísluší. Provádí se výhradně výběrem z okruhu úředníků, kteří splnili minimální dobu dvou let setrvání v platové třídě, po zvážení srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení. Při zvažování srovnatelných zásluh přihlíží orgán oprávněný ke jmenování zejména k posudkům vypracovaným na úředníky, k tomu, jaké jiné jazyky než ty, jejichž důkladnou znalost doložili v souladu s čl. 28 písm. f), používají při výkonu služebních povinností, a případně k míře jejich služební odpovědnosti.

2. Úředníci jsou povinni před svým prvním povýšením prokázat schopnost pracovat ve třetím jazyce, který je zařazen mezi jazyky uvedené v článku 314 Smlouvy o ES. Orgány přijmou po vzájemné dohodě společná pravidla pro provádění tohoto odstavce. Tato pravidla vyžadují, aby úředníci měli přístup ke vzdělávání ve třetím jazyce, a stanovují podrobná opatření v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. d) přílohy III k posuzování schopnosti úředníků pracovat ve třetím jazyce.“

- 4 Článek 1 odst. 1 a 2, jakož i článek 7 přílohy III služebního řádu úředníků stanoví:

„Článek 1

1. Výběrové řízení vyhláší orgán oprávněný ke jmenování po projednání se smíšeným výborem.

Vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat:

- a) povahu výběrového řízení (vnitřní výběrové řízení v rámci orgánu, vnitřní výběrové řízení v rámci orgánů, otevřené výběrové řízení);
- b) druh výběrového řízení (zda probíhá na základě kvalifikačních předpokladů nebo zkoušek nebo kvalifikačních předpokladů i zkoušek);
- c) druh služebních povinností a úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem a nabízenou funkční skupinu a platovou třídu;
- d) vysokoškolské diplomy a ostatní doklady o vzdělání nebo stupeň zkušeností v souladu s čl. 5 odst. 3 služebního řádu vyžadované pro obsazované pracovní místo;

- e) pokud se jedná o výběrové řízení na základě zkoušek, povahu těchto zkoušek a jejich hodnocení;
- f) případně jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa;
- g) případně věkové omezení a jakékoli rozšíření věkového omezení v případě zaměstnanců, kteří jsou ve funkcích alespoň jeden rok;
- h) den uzávěrky pro podání žádosti;
 - i) jakékoli výjimky podle čl. 28 písm. a) služebního řádu.

Otevřené výběrové řízení společné pro dva nebo několik orgánů vyhláší orgán oprávněný ke jmenování uvedený v čl. 2 odst. 2 služebního řádu po projednání se společným smíšeným výborem.

2. Vyhlášení otevřeného výběrového řízení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* nejméně jeden měsíc přede dnem uzávěrky pro podávání žádostí a případně nejméně dva měsíce přede dnem zkoušek.

3. Všechna výběrová řízení se oznámí v orgánech Evropských společenství ve stejných lhůtách.

[...]

Článek 7

1. Po projednání s Výborem pro služební řád svěří orgány Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství [dále jen „EPSO“] odpovědnost za přijetí nezbytných opatření, aby bylo zajištěno použití jednotných měřítek při výběrových řízeních na místa úředníků Společenství a při hodnocení a zkušebních postupech uvedených v člancích 45 a 45a služebního řádu.

2. [EPSO] plní tyto úkoly:

- a) provádí na žádost jednotlivých orgánů otevřená výběrová řízení;

[...]

- d) přebírá obecnou odpovědnost za definování jazykových schopností úředníka a provádění hodnocení těchto schopností, aby zajistil splnění požadavků čl. 45 odst. 2 služebního řádu harmonizovaným a sladěným způsobem.

[...]“

- 5 EPSO byl zřízen rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Veřejného ochránce práv 2002/620/ES ze dne 25. července 2002 (Úř. věst. L 197, s. 53). Podle čl. 2 odst. 1 první věty tohoto rozhodnutí EPSO vykonává pravomoci výběru personálu, které byly zejména podle přílohy III služebního řádu svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování, u orgánů, které podepsaly uvedené rozhodnutí. Článek 4 poslední věta rozhodnutí 2002/620 stanoví, že veškerá odvolání v oblastech, na něž se toto rozhodnutí vztahuje, směřují vůči Evropské komisi.
- 6 Role EPSO byla upřesněna článkem 7 přílohy III služebního řádu úředníků, jenž byl do služebního řádu vložen nařízením č. 723/2004.

Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Dne 28. února 2007 EPSO zveřejnil oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/94/07 a EPSO/AST/37/07 pouze v německém, anglickém a francouzském vydání *Úředního věstníku Evropské unie* za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volná pracovní místa v orgánech pro administrátory (AD 5) v oblasti informací, komunikací a médií na straně jedné a seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volná pracovní místa v orgánech pro asistenty (AST 3) v oblasti komunikací a informací na straně druhé.
- 8 Dne 8. května 2007 EPSO zveřejnil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/95/07 pouze v německém, anglickém a francouzském vydání *Úředního věstníku Evropské unie* za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volná pracovní místa zejména v Evropském parlamentu pro administrátory (AD 5) v oblasti informací (knihovna/dokumentace).
- 9 Bod I A sporných oznámení o výběrových řízeních upravující podmínky připuštění k vstupním testům, nadepsaný „jazykové znalosti“, stanovil, že všichni uchazeči musí disponovat výbornou znalostí jednoho z úředních jazyků Unie (dále jen „úřední jazyky“) jako hlavního jazyka a uspokojivou znalostí němčiny, angličtiny nebo francouzštiny jako druhého jazyka, kterým musí být jiný než hlavní jazyk. Ve stejné hlavě bylo dále stanoveno, že v zájmu zajištění jasnosti a pochopení textů obecného obsahu a veškeré komunikace mezi EPSO a uchazeči budou pozvánky k jednotlivým testům a zkouškám, jakož i veškerá korespondence mezi EPSO či sekretariátem výběrové komise a uchazeči probíhat pouze v německém, anglickém nebo francouzském jazyce. Bod I B sporných oznámení o výběrových řízeních kromě toho uváděl, že vstupní testy budou probíhat „v němčině, v angličtině nebo ve francouzštině ([druhý] jazyk)“.
- 10 Bod II A sporných oznámení o výběrových řízeních týkající se náplně práce a podmínek účasti ve výběrových řízeních, nadepsaný „jazykové znalosti“, stanovil, že pro připuštění k písemným zkouškám musí uchazeči disponovat výbornou znalostí jednoho z úředních jazyků jako hlavního jazyka a uspokojivou znalostí němčiny, angličtiny nebo francouzštiny jako druhého jazyka, kterým musí být jiný než hlavní jazyk. Bod II B sporných oznámení o výběrových řízeních dále stanovil, že písemné zkoušky probíhají „v němčině, v angličtině nebo ve francouzštině ([druhý] jazyk [...])“.
- 11 Dne 20. června a dne 13. července 2007 EPSO zveřejnil dvě změny sporných oznámení o výběrových řízeních ve všech jazykových verzích *Úředního věstníku Evropské unie* (C 136 A, s. 1, a C 160, s. 14). Ve změně zveřejněné dne 20. června 2007 se uvádělo, že podmínkou účasti na výběrovém řízení EPSO/AD/94/07 je buď tříleté vysokoškolské vzdělání v daném oboru, to znamená v oboru informací, komunikace a sdělovacích prostředků, nebo tříleté vysokoškolské vzdělání v jakémkoli oboru a nejméně tříletá odborná praxe odpovídající pracovnímu zařazení. Pro výběrové řízení EPSO/AST/37/07 se zde rovněž uvádělo, že podle druhu dosaženého vzdělání se požaduje odborná praxe v trvání tří nebo šesti let. Ve změně zveřejněné dne 13. července 2007 se uvádělo, že podmínkou účasti na výběrovém řízení EPSO/AD/95/07 je tříleté vysokoškolské vzdělání v oboru informační vědy (knihovnictví/dokumentace) nebo tříleté vysokoškolské vzdělání a odborná kvalifikace v tomto oboru, a že praxe v tomto oboru se nepožaduje. Ve zbývajících částech tyto dvě změny výslovně odkazovaly na úplná znění sporných oznámení o výběrových řízeních zveřejněná v německé, anglické a francouzské verzi *Úředního věstníku* a stanovily nové lhůty pro podávání přihlášek do dotčených výběrových řízení.

Žaloba podaná k Tribunálu a napadený rozsudek

- 12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. května 2007 podala Italská republika žalobu znějící na zrušení oznámení o výběrových řízeních EPSO/AD/94/07 a EPSO/AST/37/07. Litevská republika vstoupila do řízení v této věci zapsané pod číslem T-166/07 jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Italské republiky.

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. července 2007 podala Italská republika žalobu znějící na zrušení oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/95/07. Řecká republika vstoupila do řízení v této věci zapsané pod číslem T-285/07 jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Italské republiky.
- 14 Věci T-166/07 a T-285/07 byly usnesením ze dne 9. listopadu 2009 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 15 Italská republika v zásadě zpochybňovala zaprvé neexistenci úplného zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* v jiných úředních jazycích než v němčině, angličtině a francouzštině a zadruhé svévolné omezení při výběru druhého jazyka pro účast na dotčených výběrových řízeních, pro veškerou komunikaci s EPSO a pro skládání zkoušek pouze na tři jazyky.
- 16 Poté, co Tribunál zamítl návrh Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé, přezkoumal zaprvé žalobní důvod vycházející z porušení článku 290 ES a zadruhé žalobní důvod vycházející z porušení článků 1, 4, 5 a 6 nařízení č. 1. Zatřetí rozhodl o žalobním důvodu vycházejícím z porušení zásad zákazu diskriminace, proporcionality a jazykové rozmanitosti. Tento žalobní důvod rozdělený do dvou částí se v první části týkal slučitelnosti úplného zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* pouze v němčině, angličtině a francouzštině s těmito třemi zásadami. Druhá část tohoto žalobního důvodu se týkala slučitelnosti výběru druhého jazyka ze tří jazyků stanovených pro účast na dotčených výběrových řízeních, pro veškerou komunikaci s EPSO a pro skládání zkoušek s uvedenými zásadami. Začtvrté Tribunál přezkoumal žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, aby ověřil, zda zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* představuje porušení této zásady v rozsahu, v němž odporuje ustálené praxi dodržované až do července roku 2005, která spočívala v sepisování a úplném zveřejňování oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* ve všech úředních jazycích. Závěrem Tribunál přezkoumal žalobní důvody vycházející z nedostatku odůvodnění sporných oznámení o výběrových řízeních a ze zneužití pravomoci.
- 17 Tribunál zamítl každý z těchto žalobních důvodů, a v důsledku toho i žaloby na neplatnost.

Návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku

- 18 Italská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - přímo rozhodl spor a zrušil sporná oznámení o výběrových řízeních;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek;
 - uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.
- 20 Řecká republika navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl její kasační odpovědi a zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010 ve věcech T-166/07 a T-285/07.
- 21 Litevská republika kasační odpověď nepředložila.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 22 Kasační opravný prostředek je založen na sedmi důvodech.

Argumentace účastníků řízení

První důvod kasačního opravného prostředku

- 23 První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 290 ES a článku 6 nařízení č. 1.
- 24 Týká se bodů 41 a 42 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že sporná oznámení o výběrových řízeních nejsou v rozporu s článkem 290 ES v rozsahu, ve kterém byla přijata Komisí na základě pravomoci, kterou orgánům a institucím Společenství přiznává článek 6 nařízení č. 1, který orgánům výslovně umožňuje stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. S odkazem zejména na bod 48 stanoviska generálního advokáta Poiarese Madura ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 15. března 2005, Španělsko v. Eurojust (C-160/03, Sb. rozh. s. I-2077) a na citovanou judikaturu Tribunál v těchto bodech rozhodl, že orgánům je třeba při výkonu pravomoci, která jim byla udělena článkem 6 nařízení č. 1, přiznat jistou funkční samostatnost k zajištění jejich řádného chodu.
- 25 Italská republika tvrdí, že Tribunál porušil článek 290 ES a článek 6 nařízení č. 1 tím, že uznal pravomoc Komise přijmout sporná oznámení, i když zaprvé Komise nikdy nepřijala vnitřní předpisy za účelem stanovení podrobností o užívání nařízení č. 1, zadruhé oznámení o výběrovém řízení není vnitřním předpisem a zatřetí Komise prostřednictvím EPSO obešla Radu tím, že prostřednictvím pouhé správní praxe hodlá rozhodovat o jazykovém režimu v tak důležité oblasti, jako jsou výběrová řízení na pracovní místa ve správě Unie.
- 26 Řecká republika s odkazem na rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 15. června 2010, Pachtitis v. Komise (F-35/08), který byl v době podání kasační odpovědi Řecké republiky předmětem kasačního opravného prostředku Komise, jenž byl zamítnut rozsudkem Tribunálu ze dne 14. prosince 2011, Komise v. Pachtitis (T-361/10 P, Sb. rozh. s. II-8225), zdůrazňuje, že EPSO nemá pravomoc stanovit jazyk výběrového řízení nejen proto, že by se to rovnalo stanovení jazykového režimu orgánu, což spadá do pravomoci Rady, nýbrž i proto, že jazyky představují „obsah zkoušek“ a jsou součástí znalostí, jejichž posouzení přísluší výběrové komisi příslušného výběrového řízení. Zpochybňuje existenci „funkční samostatnosti“ ve smyslu bodu 41 napadeného rozsudku, která je založena na článku 6 nařízení č. 1 a kterou Tribunál přiznal orgánům. Vyvozuje z toho, že nařízení bylo použito za účelem vyhnutí se jednomyslnému hlasování, které požaduje článek 290 ES.
- 27 Komise má za to, že se Tribunál nesprávného právního posouzení nedopustil. Připomíná, že nezbytnost přiznat orgánům určitou funkční samostatnost vyplývá z judikatury Soudního dvora. Tribunál tedy správně rozhodl, že oznámení o výběrových řízeních jsou výrazem oprávnění samostatně upravit vnitřní organizaci. Skutečnost, že Komise nepřijala vnitřní předpisy ve smyslu článku 6 nařízení č. 1, není relevantní, protože tyto předpisy jsou pouze výrazem širšího oprávnění samostatně upravit vnitřní organizaci.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku

- 28 Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 1 a článků 4 až 6 nařízení č. 1.

- 29 Týká se bodů 52 až 57 napadeného rozsudku. V bodě 52 tohoto rozsudku Tribunál s odkazem zejména na bod 60 rozsudku ze dne 5. října 2005, *Rasmussen v. Komise* (T-203/03, Sb. VS, s. I-A-279 a II-1287) připomněl ustálenou judikaturu, podle níž „nařízení č. 1 není použitelné na vztahy mezi orgány a jejich zaměstnanci, neboť upravuje jazykový režim pouze ve vztahu mezi Evropskou unií a členským státem nebo osobou, která podléhá jurisdikci některého z členských států“. V bodě 53 uvedeného rozsudku s odkazem zejména na bod 13 rozsudku ze dne 7. února 2001, *Bonaiti Brighina v. Komise* (T-118/99, RecFP s. I-A-25 a II-97) Tribunál uvedl, že „úředníci a ostatní zaměstnanci Společenství, jakož i kandidáti na takováto pracovní místa podléhají pouze jurisdikci Společenství“, a dále že „článek 6 nařízení č. 1 orgánům výslovně umožňuje stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy“. V bodě 54 napadeného rozsudku odůvodnil přístup spočívající v tom, že se stran jazykového režimu s kandidáty na takováto pracovní místa zachází stejně jako s úředníky a ostatními zaměstnanci Společenství, tím, „že uvedení kandidátů vstupují do vztahu s orgánem výlučně s cílem získat pracovní místo úředníka nebo zaměstnance, pro jehož zastávání jsou nezbytné určité jazykové znalosti, které mohou být při obsazování daného pracovního místa vyžadovány příslušnými ustanoveními práva Společenství“. Na základě toho dospěl v bodech 55 a 56 tohoto rozsudku k závěru, že „články 1, 4 a 5 nařízení č. 1 se na sporná oznámení o výběrových řízeních nevztahují“, a že „výběr jazyka, ve kterém je externí oznámení o volném pracovním místě zveřejněno, je [...] v odpovědnosti orgánů“.
- 30 Italská republika znovu zdůrazňuje, že Komise nepřijala vnitřní předpisy podle článku 6 nařízení č. 1. Kromě toho tvrdí, že oznámení o výběrovém řízení je textem obecného dosahu ve smyslu článku 4 nařízení č. 1, protože může zajímat všechny státní příslušníky Společenství a protože oznámení představuje v každém případě *lex specialis* ve vztahu k výběrovému řízení. Toto potvrzuje čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků, který stanoví, že vyhlášení výběrového řízení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Tento členský stát konečně zpochybňuje, že je s kandidáty výběrového řízení zacházeno stejně jako s úředníky a ostatními zaměstnanci, a zdůrazňuje, že kandidát je občanem Unie, který má subjektivní základní veřejné právo na přístup k pracovním místům veřejné služby Unie, a že pokud žádá o účast na výběrovém řízení, aby mohl nastoupit u orgánu, je nutně mimo tento orgán.
- 31 Řecká republika tvrdí, že existuje rozpor mezi body 41 a 42 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál dospěl k závěru, že sporná oznámení o výběrových řízeních byla přijata na základě pravomoci, kterou orgánům přiznává článek 6 nařízení č. 1 a body 52 až 58 tohoto rozsudku, kterými zamítl žalobní důvod vycházející z porušení článku 1 a článků 4 až 6 nařízení č. 1 z důvodu, že nařízení není použitelné na vztahy mezi orgány Unie a jejich úředníky. Řecká republika má za to, že nařízení č. 1 je buď použitelné a jeho článek 6 je tedy relevantní, nebo použitelné není. Kromě toho tvrdí, že bod 60 výše uvedeného rozsudku *Rasmussen* je pouhým tvrzením, které není odůvodněno a které se opakováním stalo ustálenou judikaturou.
- 32 Komise má za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, zejména pokud jde o zacházení s kandidáty výběrového řízení jako s úředníky ve služebním poměru. Takováto zásada se rovněž nachází v judikatuře Soudního dvora pro odůvodnění použití postupů uvedených ve služebním řádu úředníků na ty, kteří se postavení úředníka domáhají. Kromě toho oznámení o výběrovém řízení definovalo pravidla použitelná pro osoby, které vystupují jako kandidáti, jež vyjadřují pouze zájem služby, a tedy vnitřní potřeby orgánu. Takovéto oznámení proto nemůže představovat text obecného dosahu.
- 33 Komise zdůrazňuje, že příloha III služebního řádu úředníků ukládá povinnosti za účelem zaručení rovného přístupu k informacím a nestanoví jazykové požadavky formou charakterizující „vnější“ režim, to znamená vztahy mezi orgány a vnějším světem.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku

- 34 Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásad zákazu diskriminace, proporcionality a jazykové rozmanitosti, konkrétně z porušení článku 12 ES, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), čl. 6 odst. 3 EU, článku 5 nařízení č. 1, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu úředníků a konečně článku 230 ES.
- 35 Týká se bodů 72 až 91 napadeného rozsudku, kterými Tribunál rozhodl o první části žalobního důvodu týkající se zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* v němčině, angličtině a francouzštině, jakož i zveřejnění změn uvedených oznámení o výběrových řízeních v tomto Věstníku ve všech úředních jazycích.
- 36 V bodě 72 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, „že žádné ustanovení ani zásada práva Společenství neukládá povinnost systematicky zveřejňovat oznámení o výběrových řízeních v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích“. V bodě 74 uvedeného rozsudku však připomněl, že „i když má správa právo přijmout opatření, která považuje za vhodná, s cílem upravit určité aspekty přijímacího řízení pracovníků, nesmí tato opatření vést k diskriminaci mezi kandidáty na určité pracovní místo na základě jazyka“. V bodě 84 uvedeného rozsudku Tribunál konstatoval, „že sporná oznámení o výběrových řízeních byla v úplném znění zveřejněna pouze v němčině, angličtině a francouzštině“. V bodě 85 téhož rozsudku měl však za to, že obě změny zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* ve všech úředních jazycích stručně informující veřejnost o existenci a obsahu sporných oznámení o výběrových řízeních a pro získání jejich úplného znění odkazující na německé, anglické a francouzské vydání „nezveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích zhojily“. Tribunál tedy v bodě 90 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že „zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních v Úředním věstníku v úplném znění pouze ve třech jazycích následované souhrnným zveřejněním změn uvedených oznámení v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích nepředstavuje diskriminaci kandidátů na základě jazyka, která by byla v rozporu s článkem 12 ES, a nepředstavuje ani porušení čl. 6 odst. 3 EU, který pouze uvádí, že Unie ctí národní identitu, a nepředstavuje porušení článku 22 [Listiny], která navíc postrádá závaznou právní sílu“.
- 37 Italská republika tvrdí, že zohledněním změn oznámení o výběrových řízeních Tribunál porušil článek 230 ES, neboť legalita aktu se musí posuzovat s ohledem na jeho znění v okamžiku, kdy byl přijat. Kromě toho tvrdí, že zveřejnění změn v každém případě nemohlo zhojit nezveřejnění oznámení ve všech úředních jazycích.
- 38 Podle Italské republiky jsou úvahy Tribunálu stiženy tautologií v tom, že předpokládá znalost tří jazyků proto, že oznámení stanoví pouze tyto tři jazyky. Omezení na tři jazyky, jakož i z toho plynoucí diskriminaci, je však třeba přesně odůvodnit.
- 39 Řecká republika rovněž tvrdí, že oznámení o výběrových řízeních měla být zveřejněna ve všech úředních jazycích, a zpochybňuje, že by zveřejnění změn zhojilo původní nesplnění povinnosti.
- 40 Komise poukazuje na to, že argumenty uplatněné v rámci projednávaného důvodu kasačního opravného prostředku nezpochybňují odůvodnění Tribunálu uvedené v bodech 72, 73 až 76 a 79 až 81 napadeného rozsudku, které je pro odůvodnění výroku tohoto rozsudku podle ní dostatečné. Oznámení o výběrových řízeních musela v každém případě uvést požadavky vyžadované zájmem služby, aby se vyhnula tomu, že budou zbytečně kandidovat nekvalifikované osoby. Komise tvrdí, že Tribunál správně odůvodnil závěr, ke kterému dospěl a podle něhož není povinností orgánu zveřejnit oznámení o výběrových řízeních ve všech úředních jazycích, nýbrž zajistit, že vybraný způsob zveřejnění nebude zdrojem diskriminace mezi kandidáty.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku

- 41 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení pravidel týkajících se zákazu diskriminace na základě jazyka, z porušení článků 1 a 6 nařízení č. 1, jakož i článku 1d odst. 1 a 6, čl. 27 druhého pododstavce a čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků.
- 42 Vztahuje se k bodům 93 až 105 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl o části žalobního důvodu týkající se výběru druhého jazyka – pro účast na dotčených výběrových řízeních, pro veškerou komunikaci s EPSO a pro skládání zkoušek – ze tří jazyků a v uvedeném bodě 105 dospěl k závěru, že žalobní důvod vycházející z porušení zásad zákazu diskriminace, proporcionality a jazykové rozmanitosti je třeba zamítnout v celém rozsahu.
- 43 S odvoláním na stanovisko generálního advokáta Poiarese Madura ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Španělsko v. Eurojust, Tribunál v bodě 93 napadeného rozsudku uvedl, že „řádné fungování orgánů a institucí Společenství může objektivně odůvodnit omezený výběr interních jazyků komunikace“. V bodě 94 uvedeného rozsudku rovněž uvedl, že výběr jednoho nebo více úředních jazyků na vnitřní úrovni nemůže ohrozit rovný přístup občanů Unie k pracovním místům, která nabízejí orgány a instituce Společenství. V bodě 95 uvedeného rozsudku nicméně konstatoval, že „každý kandidát v dotčených výběrových řízeních mající jazykové znalosti požadované ve sporných oznámeních o výběrových řízeních měl přístup a mohl se za stejných podmínek zúčastnit výběrových řízení“. V bodě 99 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že „Italská republika neuvedla žádnou konkrétní skutečnost, která by mohla zpochybnit relevantnost jazykových znalostí vyžadovaných ve sporných oznámeních o výběrových řízeních, a nemůže tedy tvrdit, že by tyto požadavky nebyly objektivně vedeny potřebou služby“. V tomto bodě dále uvedl, že neexistence původního zveřejnění oznámení ve všech úředních jazycích kandidáty, jejichž hlavním jazykem nebyla němčina, angličtina nebo francouzština, neznevýhodnilo, protože dvěma později zveřejněnými změnami byla stanovena nová lhůta pro podání přihlášek do dotčených výběrových řízení. V bodě 101 uvedeného rozsudku Tribunál konečně rozhodl, že oblasti, na které se sporná oznámení o výběrových řízeních vztahují, si sice vyžadují široké spektrum jazykových znalostí, nicméně skutečnost, že hlavním jazykem, jehož výborná znalost je uvedenými oznámeními vyžadována, může být každý úřední jazyk, postačuje k zajištění širokého spektra jazykových znalostí při výběru kandidátů, kteří se na základě uvedených oznámení přihlásili.
- 44 Tímto důvodem kasačního opravného prostředku Italská republika tvrdí, že přípuštění pouze tří úředních jazyků jako druhého jazyka pro veškerou komunikaci s EPSO, jakož i pro skládání zkoušek ve výběrových řízeních představuje diskriminaci na základě jazyka, nejprve vůči ostatním jazykům, které nejsou přípuštěny jako druhý jazyk, ale i vůči státním občanům členských států, kteří znají druhý úřední jazyk jiný než tři zvolené jazyky. Tvrdí, že právo orgánů stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy se vztahuje pouze na vnitřní fungování orgánů, a ne na průběh externích výběrových řízení, a že v každém případě žádný orgán příslušná ustanovení v této souvislosti nepřijal.
- 45 Tento členský stát dále tvrdí, že vzhledem k zásadě zákazu vyhrazovat pracovní místa státním příslušníkům určitého členského státu, která je zakotvena v čl. 27 druhém pododstavci služebního řádu úředníků, musí být omezení užívání jazyků v rámci orgánů považována za výjimky, které je nutno řádně odůvodnit. Kromě toho článek 28 služebního řádu úředníků upřesňuje, že jako druhý jazyk může být vybrán kterýkoli z jazyků Unie, a neupravuje v této souvislosti zvýhodněné postavení pro žádný z těchto jazyků. Uvedený členský stát z toho vyvozuje, že jazyky výběrového řízení musí být ve vztahu k požadované kvalifikaci co nejvíce neutrální, což předpokládá, že přípuštěny mohou být všechny jazyky Unie. Podle Italské republiky musí správný výklad čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků vést k závěru, že posouzení odborné kvalifikace nezbytné pro úspěch ve výběrovém řízení, pokud má být efektivní a nediskriminační, nesmí být v rozhodující míře ovlivněno jazykovými znalostmi uchazeče. Tento výklad potvrzuje článek 1 přílohy III služebního řádu úředníků, podle něhož vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat případně jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa. Omezení, která toto ustanovení stanoví, jsou pouhými

možnostmi. V oznámení musí být odůvodněna a musí se opírat o to, co je „pro výkon [služebních povinností] nezbytné“, a o „zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa“. Sporná oznámení o výběrových řízeních však tato pravidla nedodržela.

- 46 Italská republika zpochybňuje tvrzení Tribunálu uvedené v bodech 98 a 99 napadeného rozsudku, že neprokázala, že výběr tří jazyků jako jazyků pro skládání zkoušek byl vzhledem k účelu dotčených výběrových řízení nepřiměřený. Italská republika tvrdí, že důkazní břemeno nenese ona, ale Komise, protože tento orgán se dovolává výjimky z pravidla, podle něhož jsou všechny jazyky Společenství úředními a pracovními jazyky.
- 47 Italská republika nepopírá důležitost vnitřních organizačních potřeb, či dokonce praxe orgánů. Má však za to, že pokud se tato důležitost projevuje formou omezení možností jazykového vyjádření evropských státních příslušníků, musí být uplatněna v rámci průhledných a přiměřených pravidel. Orgány by musely upřesnit povahu potřeb, které mohou vést k jazykovým omezením nejen v rámci orgánů, nýbrž *a fortiori* i ve výběrových řízeních, která nejsou pouze interní záležitostmi orgánů, jakož i procesní podmínky, na základě nichž je možné takováto omezení stanovit. Podle tohoto členského státu není přípustný výkon diskreční pravomoci založený pouze na důležitosti údajné praxe, když není znám její rozsah či kritéria.
- 48 Komise zdůrazňuje, že Italská republika nezpochybňuje existenci objektivní potřeby orgánů odůvodňující omezení výběru druhého jazyka výběrového řízení na tři určené úřední jazyky. Kromě toho připomíná, že tyto potřeby jsou uznány judikaturou (rozsudek ze dne 5. dubna 2005, Hendrickx v. Rada, T-376/03, Sb. VS s. I-A-83 a II-379). Konečně tvrdí, že zjištění Tribunálu uvedené v bodě 95 napadeného rozsudku, že „každý kandidát v dotčených výběrových řízeních mající jazykové znalosti požadované ve sporných oznámeních o výběrových řízeních měl přístup a mohl se za stejných podmínek zúčastnit výběrových řízení“, je skutkovým zjištěním, jehož přezkum v rámci kasačního opravného prostředku Soudnímu dvoru nepřísluší.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku

- 49 Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 6 odst. 3 EU v rozsahu, ve kterém tento článek definuje zásadu ochrany legitimního očekávání jako základní právo vyplývající z ústavních tradic společných členským státům.
- 50 Tento důvod se týká bodů 110 až 115 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející z porušení této zásady. Tribunál v bodě 110 uvedeného rozsudku zejména rozhodl, že „nikdo se nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují konkrétní ujištění, která by mu správa poskytla“ a v bodě 112 uvedeného rozsudku, „že pouhá praxe [...] se nerovná přesným, nepodmíněným a shodujícím se informacím“ ve smyslu judikatury.
- 51 Italská republika tvrdí, že popřením existence legitimního očekávání z důvodu, že nebylo poskytnuto žádné ujištění a nebyl zohledněn dopad po desetiletí uplatňované praxe, jejíž existence byla konstatována samotným Tribunálem, posledně uvedený porušil zásadu ochrany legitimního očekávání. Neoznámená a neodůvodněná změna orientace ve prospěch trojjazyčnosti mohla diskriminovat ty, kteří rozumně předpokládali, že budou mít přístup k volným evropským pracovním místům na základě jiných jazykových znalostí, které byly až do té doby v plné míře uznávány.
- 52 Komise má za to, že se Tribunál v této souvislosti nedopustil nesprávného právního posouzení.

Šestý důvod kasačního opravného prostředku

- 53 Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 253 ES, který se týká povinnosti uvést odůvodnění aktů.

- 54 Tento důvod se týká bodů 125 a 126 napadeného rozsudku. V bodě 125 uvedeného rozsudku Tribunál připomněl, že „základní úkol oznámení o výběrovém řízení spočívá v tom, poskytnout zúčastněným osobám co možná nejpřesnější informace o povaze podmínek vyžadovaných pro práci na obsazovaném pracovním místě, o které se jedná, aby na jedné straně mohly posoudit, zda v jejich případě přichází v úvahu podání přihlášky, a na straně druhé jaké doklady jsou podstatné pro práci výběrové komise, a musí tedy být připojeny k přihlášce“. V bodě 126 uvedeného rozsudku měl Tribunál za to, že „administrativa nebyla povinna ve sporných oznámeních o výběrových řízeních odůvodnit výběr tří jazyků, které mají být používány jako druhý jazyk pro účast na výběrových řízeních a na zkouškách, protože bylo nesporné, že [tento výběr] je v souladu s vnitřními potřebami“.
- 55 Italská republika tvrdí, že Tribunál zaměnil funkci oznámení o výběrových řízeních s jejich odůvodněním. Oznámeními se využívalo možností jazykových omezení, které poskytuje služební řád úředníků, a musí proto uvádět přesnou funkční souvislost mezi povahou úkolů, které mají být vykonávány, nebo potřebami služby a jazykovými omezeními stanovenými ve výběrovém řízení. Protože o existenci a povaze údajných „interních potřeb“ neexistuje žádná zmínka, tato skutečnost neumožňuje, aby soud a adresát aktu provedl kontrolu výběru Komise. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vycházel z toho, že odůvodnění týkající se potřeb služby může být založeno na existenci restriktivních ustanovení uvedených v oznámení.
- 56 Komise připomíná, že nezbytnost odůvodnění závisí na povaze a účelu dotčeného aktu. V projednávaném případě se nejedná o závazné, nýbrž o informativní akty, a sice o výzvy k účasti na výběrových řízeních. Má za to, že Tribunál v bodě 126 napadeného rozsudku dospěl zjevně správně k závěru, že pro výběr tří jazyků, jež měly být použity, nebylo nutné odůvodnění.

Sedmý důvod kasačního opravného prostředku

- 57 Sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení hmotně právních předpisů týkajících se povahy a účelu oznámení o výběrových řízeních a zejména čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 28 písm. f) a čl. 27 druhého pododstavce služebního řádu úředníků.
- 58 Tento důvod se týká bodů 128 až 135 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál zejména konstatoval, že se EPSO nedopustil zneužití pravomoci, protože nepoužil jazykový režim výběrových řízení pro jiné účely, než jsou jeho úkoly. Italská republika zpochybňuje bod 133 tohoto rozsudku, v němž Tribunál konstatoval, že „výběrová komise je vázána oznámením o výběrovém řízení a zejména podmínkami účasti stanovenými v tomto oznámení“, jakož i bod 134 uvedeného rozsudku, ve kterém Tribunál dospěl k závěru, že „EPSO nelze vytýkat, že ve sporných oznámeních o výběrových řízeních definoval jazykové požadavky, které jsou jako podmínky účasti způsobilé vyloučit určité potenciální uchazeče a zejména, že zvolil podmínky zveřejnění, které prakticky znemožňují účast na dotčených výběrových řízeních uchazečům, pokud tito nesplňují tyto jazykové požadavky“.
- 59 Podle Italské republiky je nutno rozlišovat jazykové požadavky od požadavků kladených na odbornost. Jazykové požadavky musí být prověřovány výběrovou komisí v průběhu výběrového řízení, a ne předtím orgánem, který vydal oznámení o výběrovém řízení. Předem stanovená jazyková omezení, to znamená omezení uvedená v oznámení o výběrovém řízení, jsou přípustná jen tehdy, když prokazatelně souvisejí s prokazatelnými potřebami služby. V projednávaném případě však Komise ve sporných oznámeních o výběrových řízeních ani v nejmenším nestanovila jazykové požadavky, které by odůvodňovaly omezení, a současně tvrdí, jak vyplývá z bodu 134 napadeného rozsudku, že uvedená omezení „prakticky znemožňují účast na dotčených výběrových řízeních uchazečům“, pokud tito nesplňují restriktivní jazykové požadavky stanovené v oznámeních. Tento členský stát z toho vyvozuje, že rozhodnutím, že výběrové komisi nepřísluší posuzovat jazykové znalosti uchazečů, neboť orgán, který vydal oznámení, mohl provést předběžný výběr zájemců na čistě jazykovém základě, Tribunál

porušil výše uvedená ustanovení a zásadu, z níž tato ustanovení vychází, podle níž oznámení o výběrových řízeních musí co nejširším možným způsobem umožnit prověření existence jazykových znalostí nezbytných pro obsazení pracovních míst v orgánech.

- 60 Komise uvádí, že Italská republika opakuje argumentaci uplatněnou již v jiných důvodech kasačního opravného prostředku a sama odkazuje na své odpovědi k těmto důvodům. Znovu připomíná, že Italská republika nezpochybnila aktuální skutečnou situaci v orgánech, pokud jde o použití určitých jazyků za účelem zjednodušení interní komunikace.

Závěry Soudního dvora

- 61 Společně je třeba přezkoumat na straně jedné první tři důvody kasačního opravného prostředku týkající se zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních a na straně druhé poslední čtyři důvody kasačního opravného prostředku týkající se určení němčiny, angličtiny a francouzštiny jako druhého jazyka, jako jazyka komunikace s EPSO a jako jazyka zkoušek výběrových řízení.

K prvním třem důvodům kasačního opravného prostředku týkajícím se zveřejnění oznámení o výběrových řízeních

- 62 Podle článku 1 přílohy III služebního řádu úředníků vyhláší výběrové řízení orgán oprávněný ke jmenování toho orgánu, který organizuje výběrové řízení, po projednání se smíšeným výborem a vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat určité informace o výběrovém řízení. Od vydání rozhodnutí 2002/620 jsou pravomoci výběru personálu, které byly zejména podle této přílohy svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování, u orgánů, které podepsaly uvedené rozhodnutí, vykonávány úřadem EPSO.
- 63 Dvě ustanovení byla v projednávaném kasačním opravném prostředku uváděna jako ustanovení, která ukládají zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních ve všech úředních jazycích, a to článek 4 nařízení č. 1, jakož i čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1. Je tedy nutno přezkoumat povinnosti, které každé z těchto ustanovení stanoví.
- 64 Článek 4 nařízení č. 1 stanoví, že nařízení a jiné texty obecného dosahu se sepisují v úředních jazycích. Komise v této souvislosti zaprvé tvrdí, že nařízení č. 1 se nevztahuje na oznámení o výběrových řízeních, protože tato se týkají osob, s nimiž je zacházeno stejně jako s úředníky, dále tvrdí, že orgán má podle článku 6 tohoto nařízení v každém případě možnost určit jazyk zveřejnění oznámení, a konečně, že oznámení o výběrových řízeních nejsou texty obecného dosahu.
- 65 V bodě 52 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že podle ustálené judikatury Tribunálu nařízení č. 1 není použitelné na vztahy mezi orgány a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci, neboť upravuje pouze jazykový režim použitelný mezi orgány a členským státem nebo osobou, která podléhá jurisdikci jednoho z členských států.
- 66 Podle Tribunálu je tato nepoužitelnost odůvodněna jednak skutečností, že úředníci a ostatní zaměstnanci, jakož i uchazeči ve výběrových řízeních podléhají, pokud jde o uplatňování ustanovení služebního řádu úředníků, pouze jurisdikci Společenství, a jednak článkem 6 nařízení č. 1.
- 67 V této souvislosti je nejprve třeba připomenout, že článek 1 nařízení č. 1 výslovně uvádí, které jazyky jsou pracovními jazyky orgánů, a článek 6 tohoto nařízení stanoví, že orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. Je však třeba konstatovat, že orgány dotčené spornými oznámeními o výběrových řízeních nestanovily na základě článku 6 nařízení č. 1 podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. Zejména oznámení o výběrových řízeních nelze v této souvislosti považovat za vnitřní předpisy, jak v bodě 29 svého stanoviska uvedla generální advokátka.

- 68 V situaci, kdy neexistují zvláštní právní ustanovení vztahující se na úředníky a zaměstnance a kdy v této souvislosti neexistují ustanovení ve vnitřních předpisech orgánů dotčených spornými oznámeními o výběrových řízeních, z žádného právního aktu nevyplývá, že vztahy mezi těmito orgány a jejich úředníky a zaměstnanci byly zcela vyloučeny z rozsahu působnosti nařízení č. 1.
- 69 Totéž platí *a fortiori*, pokud jde o vztahy mezi orgány a uchazeči externího výběrového řízení, kteří v zásadě nejsou ani úředníky, ani zaměstnanci.
- 70 Pokud jde dále o otázku, zda taková oznámení o otevřených výběrových řízeních, jako jsou sporná oznámení, spadají pod článek 4 nařízení č. 1 nebo čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků, stačí konstatovat, že toto posledně uvedené ustanovení specificky stanoví, že vyhlášení otevřeného výběrového řízení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.
- 71 Ač tedy není nezbytné posuzovat, zda je oznámení o výběrovém řízení textem obecného dosahu ve smyslu článku 4 nařízení č. 1, stačí konstatovat, že podle čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1, který stanoví, že *Úřední věstník Evropské unie* vychází ve všech úředních jazycích, měla být sporná oznámení o výběrových řízeních zveřejněna v plném znění ve všech úředních jazycích.
- 72 Vzhledem k tomu, že tato ustanovení nestanoví výjimku, se Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že pozdější zveřejnění změn z 20. června a 13. července 2007, které obsahovaly jen stručné informace, zhojilo nezveřejnění oznámení o výběrových řízeních v plném znění v uvedeném *Úředním věstníku* ve všech úředních jazycích.
- 73 V každém případě je nutno konstatovat, že i když tyto změny obsahovaly určité informace o výběrových řízeních, musel si potenciální uchazeč – za předpokladu, že občané Unie čtou *Úřední věstník Evropské unie* ve svém mateřském jazyce a že tímto jazykem je některý z úředních jazyků Unie – jehož mateřským jazykem není některý z jazyků, v němž byla v plném znění zveřejněna sporná oznámení o výběrových řízeních, pořídit *Úřední věstník* v některém z těchto jazyků a přečíst si oznámení v tomto jazyce dříve, než se rozhodl, zda se výběrového řízení hodlá zúčastnit.
- 74 Takovýto uchazeč byl znevýhodněn ve srovnání s uchazečem, jehož mateřským jazykem je některý ze tří jazyků, v nichž byla sporná oznámení o výběrových řízeních zveřejněna v plném znění, pokud jde o správné pochopení těchto oznámení a lhůtu pro přípravu a podání přihlášky do těchto výběrových řízení.
- 75 Toto znevýhodnění je důsledkem rozdílného zacházení na základě jazyka, které zakazuje článek 21 Listiny a čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků, vyvolaného těmito zveřejněními. Tento článek 1d v odstavci 6 stanoví, že při zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení odůvodněno objektivními důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky.
- 76 Komise na jednání vysvětlila, že novou praxi omezeného zveřejňování oznámení o výběrových řízeních bylo nutno zavést v důsledku nárůstu práce vyplývajícího z přistoupení nových států k Evropské unii v letech 2004 a 2007 a zejména v důsledku náhlého zvýšení počtu úředních jazyků, neboť EPSO nedisponoval dostatečnými překladatelskými kapacitami. EPSO na jednání nicméně tvrdil, že tato praxe zveřejňování zřejmě nesouvisela s přistoupeními, neboť pokračovala i v době, kdy se texty oznámení o výběrových řízeních opakovaly, a nemohly tedy představovat nepřekonatelnou pracovní zátěž, a že materiální problémy s překladatelskou kapacitou musí být uvedeny do rovnováhy s právem všech občanů Unie seznámit se s oznámeními o výběrových řízeních za stejných podmínek.
- 77 Z toho vyplývá, že praxe omezeného zveřejňování není v souladu se zásadou proporcionality, a představuje proto diskriminaci na základě jazyka, která je zakázána článkem 1d služebního řádu úředníků.

78 Ze všech těchto skutečností vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že v rámci zveřejnění sporných oznámení o výběrových řízeních nebyl porušen ani čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1, ani článek 1d téhož služebního řádu.

K posledním čtyřem důvodům kasačního opravného prostředku týkajícím se jazyků stanovených jako druhé jazyky pro komunikaci s EPSO a pro zkoušky výběrových řízení

79 Italská republika sice připouští, že úplná mnohojazyčnost by mohla poškodit efektivitu práce v orgánech, kritizuje však neexistenci jasných, objektivních a předvídatelných pravidel výběru druhého jazyka výběrových řízení, což kandidátovi neumožňuje připravit se na zkoušky. Kromě toho tvrdí, že povinnost absolvovat výběrové řízení ve druhém jazyce ve skutečnosti představuje nepřiměřenou formu předběžného výběru, neboť podle ní má být kandidát vybírán nejdříve na základě své odborné způsobilosti a až následně na základě jazykových znalostí.

80 Komise na jednání vysvětlila, že tři vybrané jazyky jsou dlouhodobě nejčastěji používanými jazyky v orgánech a že ze studie vypracované EPSO vyplynulo, že v letech 2003 až 2005, to znamená v době, kdy si uchazeči mohli vybrat druhý jazyk, si více než 90 % uchazečů výběrových řízení vybralo jako druhý jazyk němčinu, angličtinu nebo francouzštinu. Komise kromě toho tvrdila, že uvedení jazyků výběrových řízení v oznámení umožňuje uchazečům připravit se na zkoušky.

81 V této souvislosti, jak bylo uvedeno v bodě 67 tohoto rozsudku, článek 1 nařízení č. 1 stanoví 23 jazyků nejen jako úřední jazyky, ale i jako pracovní jazyky orgánů Unie.

82 Kromě toho čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků stanoví, že při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace mimo jiné na základě jazyka. Podle odstavce 6 první věty tohoto článku musí být každé omezení zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky.

83 Článek 28 písm. f) služebního řádu úředníků dále stanoví, že úředník může být jmenován pouze za podmínky, že prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Unie a uspokojivou znalost dalšího jazyka Unie. I když toto ustanovení upřesňuje, že uspokojivá znalost dalšího jazyka se požaduje „v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností“, neuvádí kritéria, která by bylo možné zohlednit při omezení výběru tohoto jazyka z 23 úředních jazyků.

84 Podle čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu úředníků oznámení o výběrovém řízení skutečně může případně určit jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa. Z tohoto ustanovení nicméně nevyplývá obecné povolení odchýlit se od požadavků článku 1 nařízení č. 1.

85 Výše uvedená ustanovení tedy nestanoví explicitní kritéria umožňující omezit výběr druhého jazyka, ať již na tři jazyky uvedené ve sporných oznámeních o výběrových řízeních nebo na jiné úřední jazyky.

86 Je třeba dodat, že orgány dotčené spornými oznámeními o výběrových řízeních nepodléhají zvláštnímu jazykovému režimu (pokud jde o jazykový režim OHIM, viz rozsudek ze dne 9. září 2003, Kik v. OHMI, C-361/01 P, Recueil, s. I-8283, body 81 až 97).

87 Je však třeba ověřit, zda požadavek znalosti jednoho ze tří dotčených jazyků může být, jak tvrdí Komise, odůvodněn zájmem služby.

- 88 V této souvislosti z výše uvedených ustanovení vyplývá, že zájem služby může představovat legitimní cíl, který je možné zohlednit. Jak bylo uvedeno v bodě 82 tohoto rozsudku, dovoluje zejména článek 1d služebního řádu úředníků omezení zásad zákazu diskriminace a proporcionality. Důležité však je, aby byl tento zájem služby objektivně odůvodněný a aby úroveň požadovaných jazykových znalostí byla přiměřená skutečným potřebám služby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. června 1975, Küster v Parlament, 79/74, Recueil, s. 725, body 16 a 20, jakož i ze dne 29. října 1975, Küster v. Parlament, 22/75, Recueil, s. 1267, body 13 a 17).
- 89 V bodě 126 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že „je nesporné“, že volba tří jazyků, které mají být používány jako druhý jazyk pro účast na výběrových řízeních a na zkouškách, je v souladu s vnitřními potřebami administrativy. Tribunál však svoje tvrzení nejen neodůvodnil, nýbrž dokonce konstatoval, že takovéto odůvodnění se od administrativy nepožaduje.
- 90 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že pravidla omezující volbu druhého jazyka musí stanovovat jasná, objektivní a předvídatelná kritéria, aby se uchazeč mohl v dostatečném předstihu seznámit s vyžadovanými jazykovými požadavky a mohl se za co nejlepších podmínek připravit na výběrová řízení.
- 91 Avšak jak bylo uvedeno v bodě 67 tohoto rozsudku, orgány dotčené výběrovými řízeními nikdy nevydaly vnitřní předpisy ve smyslu článku 6 nařízení č. 1. Komise kromě toho neuplatnila, že by existovaly jiné právní akty, například sdělení, v nichž by byla stanovena kritéria pro omezení výběru jazyka jako druhého jazyka pro účast na výběrových řízeních. Sporná oznámení o výběrových řízeních konečně neobsahují žádné odůvodnění, jež by odůvodňovalo volbu tří dotčených jazyků.
- 92 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, výše uvedený rozsudek Hendrickx v. Rada nepodporuje argument, že zájem služby může odůvodnit požadavek znalosti němčiny, angličtiny nebo francouzštiny uvedený ve sporných oznámeních o výběrových řízeních. Tato oznámení o otevřených výběrových řízeních totiž byla adresována občanům Unie, kteří z velké části nemají znalost orgánů, zatímco výše uvedený rozsudek Hendrickx v. Rada se týkal oznámení o interním výběrovém řízení, jehož se mohli zúčastnit úředníci a zaměstnanci Generálního sekretariátu Rady Evropské unie, kteří prokazatelně pracovali pro Společenství minimálně pět let. Kromě toho funkce, které měli vykonávat, byly přesně popsány, což úředníkům a zaměstnancům Generálního sekretariátu umožňovalo pochopit odůvodnění jazyků stanovených pro zkoušky a Tribunálu to umožňovalo provést kontrolu výběru těchto jazyků.
- 93 Je-li možné se dovolávat legitimního cíle obecného zájmu a prokázat jeho skutečnou existenci, je třeba připomenout, že rozdílné zacházení na základě jazyka musí také respektovat zásadu proporcionality, to znamená, že musí být vhodné k dosažení sledovaného cíle a nesmí jít nad rámec toho, co je k jeho dosažení nezbytné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. prosince 2005, ABNA a další, C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, Sb. rozh. s. I-10423, bod 68).
- 94 Podle čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu úředníků se přijímání úředníků řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti. Vzhledem k tomu, že tohoto cíle je možné lépe dosáhnout v případě, že uchazeči mají právo absolvovat zkoušky výběrového řízení ve svém mateřském jazyce, nebo ve druhém jazyce, o kterém jsou přesvědčeni, že ho ovládají nejlépe, je v této souvislosti povinností orgánů vzájemně vyvážit legitimní cíl odůvodňující omezení počtu jazyků výběrových řízení a cíl vybrat uchazeče s nejvyšší úrovní způsobilosti.
- 95 Komise na jednání uvedla, že uchazeči měli možnost se připravit po zveřejnění oznámení o výběrovém řízení. Je však třeba poukázat na skutečnost, že lhůta, která uplynula mezi zveřejněním každého ze sporných oznámení o výběrových řízeních a datem písemných zkoušek uchazeči nutně neumožňuje získat jazykové znalosti, které by byly dostatečné pro prokázání jeho profesní způsobilosti. Pokud jde o možnost naučit se některý z těchto tří jazyků pro budoucí výběrová řízení, je pro ni předpokladem,

že jazyky stanovené EPSO bude možné určit dlouho dopředu. Neexistence pravidel, jako jsou ta, která jsou uvedena v bodě 91 tohoto rozsudku, však žádným způsobem nezaručuje trvalost výběru jazyků výběrového řízení a neumožňuje v této oblasti žádnou předvídatelnost.

- 96 Kromě toho jsou jazykové znalosti úředníků základním prvkem jejich služební dráhy a orgány oprávněné ke jmenování mají k dispozici různé prostředky kontroly těchto znalostí a úsilí, které úředníci vynakládají při uplatňování těchto znalostí v praxi a pro případné získání nových znalostí. Toto vyplývá zejména z čl. 34 odst. 3 služebního řádu úředníků, který se týká zkušební doby, a z čl. 45 odst. 1 uvedeného služebního řádu, který se týká kritérií pro povýšení. Význam jazykových znalostí byl dále posílen reformou ze dne 1. května 2004, kterou zavedlo nařízení č. 723/2004, neboť podle čl. 45 odst. 2 služebního řádu jsou úředníci od tohoto data povinni před svým prvním povýšením prokázat schopnost pracovat ve třetím jazyce, který je zařazen mezi jazyky uvedené v článku 314 ES.
- 97 V této souvislosti je tedy na orgánech, aby vzájemně vyvážily legitimní cíl odůvodňující omezení počtu jazyků výběrových řízení a možnosti přijatých úředníků naučit se u orgánů jazyky, které jsou v zájmu služby nezbytné.
- 98 Z úvah uvedených v bodech 81 až 97 tohoto rozsudku vyplývá, že skutečnosti, které Komise předložila Tribunálu, neumožňovaly soudní přezkum, jehož předmětem by bylo ověřit, zda zájem služby představuje legitimní cíl, který by odůvodňoval odchylku od pravidla uvedeného v článku 1 nařízení č. 1. V důsledku toho se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.
- 99 Není nutné rozhodovat o ostatních důvodech kasačního opravného prostředku a vytýkaných skutečnostech, které byly uplatněny v souvislosti s druhými jazyky stanovenými pro výběrová řízení.
- 100 Ze všech těchto skutečností, a zejména z bodů 78 a 98 tohoto rozsudku vyplývá, že napadený rozsudek musí být zrušen.

K žalobě v prvním stupni

- 101 Podle čl. 61 prvního pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 102 V projednávaném případě je z výše uvedených důvodů, a konkrétně z důvodu
- porušení čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1 a
 - porušení zásady zákazu diskriminace na základě jazyka zakotvené v článku 1d služebního řádu úředníků,
- třeba sporná oznámení o výběrových řízeních zrušit.
- 103 Jak navrhl generální advokátka v bodech 115 a 116 svého stanoviska a za účelem ochrany legitimního očekávání vybraných kandidátů, není namístě zpochybňovat výsledky těchto výběrových řízení.

K nákladům řízení

- 104 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.

- 105 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se na základě čl. 184 odst. 1 téhož řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 106 Italská republika požaduje, aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení v prvním stupni a nákladů řízení o kasačním opravném prostředku. Vzhledem k tomu, že posledně uvedená neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení Italské republiky a rozhodnout, že ponese vlastní náklady řízení v obou stupních.
- 107 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se rovněž použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 tohoto řádu, stanoví, že členské státy a orgány, které do řízení vstoupily jako vedlejší účastníci, ponесou vlastní náklady řízení. V souladu s tímto ustanovením je důvodné rozhodnout, že Řecká republika a Litevská republika ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2010, Itálie v. Komise (T-166/07 a T-285/07), se zrušuje.**
- 2) **Oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/94/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 5) v oblasti informací, komunikací a médií, EPSO/AST/37/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti komunikací a informací a EPSO/AD/95/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 5) v oblasti informací (knihovna/dokumentace) se zrušují.**
- 3) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení Italské republiky a ponese vlastní náklady řízení v obou stupních.**
- 4) **Řecká republika a Litevská republika ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.